

: ३३३

בית שמאי פרק רביעי זבחים

מסורת הש"ס

(א) עיין ירושי תענית פ"ב ה"א,
(ב) מנחים יד: טז, ע"ש כל
הסוגיא, (ג) לקמן קי, פסחים
סג, מנחות יד, יז, (ד) שם טז,
ומספתא דנחום ט"ז ד"א,
(ה) ויקרא טז כט, (ו) לעיל ב...

גליון השי"ס

גמ' ב"ה הקדושה ע"ה האמונה
למיל דף ב ע"ב שבת דף י"א:
[הענין היה בבית שבת וכו' וכו']
בשבתות הקדושות הוציא בפה
הוא ע"ה בתוס' ד"ש מכלתין ד"ה
כל האנשים בסוף הקדוה
ובמסמס דף סג ע"ה תוס' ד"ה
ד"ה סדר וכו':

שני"י נוסחאות

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בג א מ"י פרק ט"ז מהלכות
מסכת הלכה י:

תורה אור השלם

- ו. וְתִכַּל הַבֶּזֶק אֶת אֲעֻבֻּי
כְּדָם יִדְוָה מִן הַדָּם שֶׁבַע
פַּעֲמִים לִפְנֵי יִדְוָה אֶת פְּנֵי
פְּרִיכַת הַקֹּרֶשׁ: וַיִּקְרָא ד. ו.

מוסף רש"י

תבא דבי רב. קרי לגביה
קמיתא שטניה בתרת כהני
דמקרי ספרא דני רב לפי שהיה
שומר נפיו המדרש נפי טולם אל
גביה דר' תלמידא לוא יהיה
שטניה אלף נפי תלמידא (מורין)
16. סיגל בקומץ. נקשרת
קומץ חשב על השרים: עד
שיסיגל בכל המותר. והקשרת
למקונו נמי חזר. וזהו נמי
הקשרת חזרו (מורין 16.) כל
הקשרה. סתם (שבת 24.)

שיטה מקובצת

[illegible]

ממא' סדרתנו ב'. זכוריה
שמעתה משמע דלע"ג
דאין מפגלין בחצי מחיר פקול מיהא
הוי ותימה דכ"פ תמיד נשחט (פסחים
דף סא.) גבי שחטו למולים ולעפרים
ב' ומוקי לה (שם סג.) בשוחט סימן
בראשון למולים ב' וד"מ לטעמיה דאמר

אבל יותרת ושתי הכליות דלא כתיבן בגופיה אימא. אמר
הא ארמז לפר מייתי וכו' להכי למיהוי כמאן דכחז בגופיה
לגאמורי לשעירי עבודת כוכבים ושמא די לאו קר היקשא דשטותם
על שגגתם לא הוו דרשנא ליה הכי: **והא** תנא דרבות פ"ר יוח"ב
כ"ב האמור בגיני האפר מיה

[illegible]

ועיטובא נפקא ליה ^א מחוקא ולרי
יהודה מאס בלה כפר: **וטאל דבי רבי**
שמעאל. אך מנא בתרא דאמר לרבי
האמור גענין מתניין ^א דבי רבי
שמעאל הוא שגשגית ונסקדרא בבית
מדרשו של ר' שמעאל וסודרו בה ^א
מאליס הרבה כמו ספרדו רבי מיט
אז: **אזעבאל**: קול **אזכבו**: יציור: **מיט**
בפרחוטו. **עלר** בדברים: **מפי**
מנה נאמרה פרכה הקדש גרם. כפר ^א
הסגן משיח תביא לאח פני פרחה הקדש
ונספר העדה כתיב ^א ויחאד ^א אה
השרת: **מחשבה שגו**. נכיסת חבורת
ועצתו ומהמסכמים ^א לדעתו אשר
דברי סתרו אליהם ואם רונה קרסה
ואין פמליא שם וקיימת הרי הוא מאלין
מאס ביה כבדאשנה ה"י כיון דרוב
^א כביכול אין כאן ^א **קדקדשה**: **פיגול בכותן ולא בלבוש**.
בזהקטרת המנחה שני מתירין יש
הקיומן והלבוש ואם הקטיר יא
במחשבה **פיגול** והאחד
בשחיקה: **ר"מ אומר פיגול**. כדמפרש
שעשעמאל לקמן: **בנון שגול אם הקומץ**
החילה ואחר כך הלבוש
בשחיקה וזה"ש אם נתן לכוונה במחשבה
החילה ואחר כך קומץ בשחיקה
ועשעמאל משום דעל דעת ראשונה
עשהה ונמאל מפגל בכל המהיר ורגנן
ספרי על דעת ראשונה לא אמרינן
אלא אלא אם כן אמר אף בשני ^א וכל
במחשבה קדקדשים מוליא בפה הוא
דאכל ראשונה בשחיקה ושניה במחשבה
ואין כאן מחשבת חזי מחיר
(מורה ר"מ) ללא פיגול אלא פסל:
מתניין ^א **דף ע"ז**: **לפיכך אם**
נתן כולו כקנקן. וקפ"ד היינו שחיקה:
אם **שאלה חתקנה**. מחשבת חת
ולחמה: **פסול אין בו כרה**. שלל
חישב אלא בחזי מחיר דכולן מעכבות
בו וכולן מחירות ואין פיגול עד
שיפגל בכולן: **הא אחת שלא בשחיקה**
הראשונה במחשבה והשאר בשחיקה
פיגול דלאמרינן על דעת הראשונה
עשהה וזהו ל"י מחשבה בכוליה מחיר:
הא אמרינן ^א **אין מפגלין בחזי מחיר**.
כדקתני דהריע עד שיפגל בכל המחיר
אחרי ראשונה במחשבה וכל המחיר בשחיקה

ת ראשונה עשה יי אפילו דקאמי
ה במחשבה ליהוי פגול יי אלמא
לראשונה במחשבה שבע מינה עומא
הוא יי פסיקא יי לפגול. הראשונה
עיקר נלה למירין על דעת הראשונה
מינה כחקקן דלמך להכשירו יי הוא
ראשונה דקריקיה שלא בחיקה לפגול:
אלא כחקקא לפגול קאמר ויגון שנתנו
לז' דהא תסתא הוא ומחשבה שלא לשמן
ה תנא פסול אלא כשנשיב שלא בחיקה
יגול לחייב על אפילוהו כרת אלמא על
ה תנא יי מישא פסול ואין בו כרת
אלא פגול יי והאי דנקט שלא בחיקה
עליו כרת ודוקא נקט שלא למקוט
יגול יי ראשונה שמתנה אחת מתרת
א דרך למתניה דהא בללו הכי נמי
שמתנה אחת מתרת ומפגלה בן:
גל

הוא כשר גמור ויש לומר
יגזר כדאי' בפ"ב דמנחות
זת חוטא לבונה אטו לבונה
סימו א' אטו שני סימניו:

הנה נחמד לומר: "אמר" מביא לידי כך שישנו חלק מהמאמר
הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר"
הנה נחמד לומר: "אמר" מביא לידי כך שישנו חלק מהמאמר
הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר" חלק מהמאמר הוא "אמר"

[illegible][illegible][illegible]

Box.com
laïisme aux francophones